तैत्तिरीय संहिता 1

॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

इन्द्रों वृत्राय वज्रमुदंयच्छुथ्स वृत्रो वज्रादुद्यंतादिकभ्थिसौ-ऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदम्मियं वीर्यं तत्ते प्र दाँस्यामीति तस्मां उक्थ्यं प्रायंच्छुत्तस्मैं द्वितीयमुदंयच्छ्थ्सौऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदं मियं वीर्यं तत्ते प्र दाँस्यामीतिं (१)

तस्मां उक्थ्यंमेव प्रायंच्छ्तस्में तृतीयमुदंयच्छ्तं विष्णुरन्वंतिष्ठत जहीति सौंऽब्रवीन्मा मे प्र हारस्ति वा इदम्मियं वीर्यं तत्ते प्र दौस्यामीति तस्मां उक्थ्यंमेव प्रायंच्छ्तं निर्मायं भूतमंहन् यज्ञो हि तस्यं मायासीद्यदुक्थ्यों गृह्यतं इन्द्रियमेव (२)

तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृंव्यस्य वृङ्कः इन्द्रांय त्वा बृहद्वंते वयंस्वत् इत्याहेन्द्रांय हि स तम्प्रायंच्छत्तस्मै त्वा विष्णंवे त्वेत्यांह् यदेव विष्णुंर्न्वतिष्ठत जहीति तस्माद्विष्णुंम्न्वाभंजित त्रिर्निर्गृह्णाति त्रिर्हि स तं तस्मै प्रायंच्छदेष ते योनिः पुनर्हिवर्सीत्यांह् पुनःपुनः (३)

ह्यंस्मान्निर्गृह्णाति चक्षुर्वा एतद्यज्ञस्य यदुक्थ्यंस्तस्मांदुक्थ्यः हुतः सोमां अन्वायंन्ति तस्मादात्मा चक्षुरन्वंति तस्मादेकं

इतींन्द्रियमेव पुनःपुनर्नयेत्रयंस्रि॰

यन्तंम्ब्ह्वोऽनुं यन्ति तस्मादेकों बहूनाम्भद्रो भंवति तस्मादेकों बह्वीर्जाया विन्दते यदि कामयेताध्वर्युरात्मानं यज्ञयश्सेनांपयेयमित्यंन्तराहंवनीयं च हिवधीनं च तिष्ठन्नवं नयेत् (४)

आत्मानंमेव यंज्ञयश्सेनांपियति यदि कामयेत यज्ञमानं यज्ञयश्सेनांपियेयमित्यंन्तरा संदोहविधांने तिष्ठन्नवं नयेद्यजंमानमेव यंज्ञयश्सेनांपियति यदि कामयेत सदस्यानं यज्ञयश्सेनांपियेयमिति सदं आलभ्यावं नयेथ्सदस्यांनेव यंज्ञयशसेनांपियति॥ (५)

आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्भुव उत्तमो ग्रहाणां गृह्यते तस्मादायुः प्राणानामुत्तमम्मूर्धानं दिवो अर्ति पृथिव्या इत्याह मूर्धानमेवेन र

समानानां करोति वैश्वानरमृतायं जातमृग्निमित्यांह वैश्वानरः हि देवत्यायुंरुभ्यतांवैश्वानरो गृह्यते तस्मांदुभ्यतंः प्राणा अधस्ताचोपरिष्टाचार्धिनोऽन्ये ग्रहां गृह्यन्तेऽर्धी ध्रुवस्तस्मांत् (६)

अध्यवाङ्गाणां उन्येषां प्राणानामुपों प्रेठन्ये ग्रहाः साद्यन्ते उनुंपोप्ते ध्रुवस्तस्माद्स्थ्रान्याः प्रजाः प्रतितिष्ठंन्ति मा १ सेनान्या असुंरा वा उत्तरतः पृथिवीम्पूर्याचिकीर्षन्तां देवा ध्रुवेणां दश्हृन्तद्भुवस्यं ध्रुवृत्वं यद्भुव उत्तरतः साद्यते धृत्या आयुर्वा एतद्यज्ञस्य यद्भुव आत्मा होता यद्धोतृचम्से ध्रुवमंवनयंत्यात्मन्नेव यज्ञस्यं (७)

आयुंर्दधाति पुरस्तांदुक्थस्यांवृनीय इत्यांहुः पुरस्ता्द्धायुंषो भुङ्के मध्यतोऽवृनीय इत्यांहुर्मध्यमेन ह्यायुंषो भुङ्क उत्तरार्धेऽवृनीय इत्यांहुरुत्तमेन ह्यायुंषो भुङ्के वैश्वदेव्यामृचि शस्यमानायामवं नयति वैश्वदेव्यो वै प्रजाः प्रजास्वेवायुंर्दधाति॥ (८)

ध्रुवस्तस्मादेव यज्ञस्यैकान्नचंत्वारिष्शाचं॥

[२]

युज्ञेन वै देवाः सुंवर्गं लोकमायन्तेऽमन्यन्त मनुष्यां नोऽन्वाभविष्यन्तीति ते संवथ्सरेणं योपयित्वा सुंवर्गं लोकमायन्तमृषय ऋतुग्रहेरेवानु प्राजानन्यदंतुग्रहा गृह्यन्ते सुवर्गस्यं लोकस्य प्रज्ञांत्ये द्वादंश गृह्यन्ते द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरस्य प्रज्ञांत्ये सह प्रथमो गृह्येते सहोत्तमो तस्माद्बोद्वांवृत् उभयतोमुखमृतुपात्रं भविति कः (९)

हि तद्वेद यतं ऋतूनाम्मुखंमृतुना प्रेष्येति षद्गृत्वं आह् षड्वा ऋतवं ऋतूनेव प्रीणात्यृतुभिरितिं चतुश्चतुंष्पद एव प्रशून्प्रीणाति द्विः पुनंर्ऋतुनांह द्विपदं एव प्रीणात्यृतुना प्रेष्येति षद्गृत्वं आहुर्तुभिरितिं चतुस्तस्माचतुंष्पादः पृशवं ऋतूनुपं जीवन्ति द्विः (१०)

पुनंर्ऋतुनांह् तस्माँह्विपादश्चतुंष्पदः पुशूनुपं जीवन्त्यृतुना प्रेष्येति षड्गृत्वं आहुर्तुभिरितिं चतुर्द्धिः पुनंर्ऋतुनांहाक्रमंणमेव तथ्सेतुं यजमानः कुरुते सुवर्गस्यं लोकस्य समंध्ये नान्यौन्यमनु प्र पंद्येत् यदन्यौऽन्यमंनु प्रपद्येतुर्ऋतुमनु प्र पंद्येतुर्तवो मोहुंकाः

स्युः (११)

प्रसिद्धमेवाध्वर्युर्दक्षिणेन प्र पंद्यते प्रसिद्धं प्रतिप्रस्थातोत्तरेण् तस्मादादित्यः षण्मासो दक्षिणेनैति षडुत्तरेणोपयामगृंहीतो-ऽसि स्रसर्पेंऽस्य १ हस्पत्याय त्वेत्याहास्ति त्रयोदशो मास् इत्याहुस्तमेव तत्प्रींणाति॥ (१२)

सुवर्गाय वा एते लोकायं गृह्यन्ते यदंतुग्रहा ज्योतिंरिन्द्राग्नी यदेँन्द्राग्नमृंतुपात्रेणं गृह्णाति ज्योतिंरेवास्मां उपिरेष्टाद्दधाति सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या ओजोभृतौ वा एतौ देवानां यिदंन्द्राग्नी यदेँन्द्राग्नो गृह्यत् ओजं एवावं रुन्धे वैश्वदेव श्रंक्रपात्रेणं गृह्णाति वैश्वदेव्यों वै प्रजा असावांदित्यः शुक्रो यद्वैश्वदेव श्रंक्रपात्रेणं गृह्णाति तस्मांदसावांदित्यः (१३)

सर्वाः प्रजाः प्रत्यङ्कृदेति तस्माथ्सर्व एव मंन्यते माम्प्रत्युदंगादिति वैश्वदेवः शुंऋपात्रेणं गृह्णाति वैश्वदेव्यों वै प्रजास्तेजः शुक्रो यद्वैश्वदेवः शुंऋपात्रेणं गृह्णाति प्रजास्वेव तेजों दधाति॥ (१४)

तस्मांदुसावांदित्यस्त्रि ५शर्च॥

[8]

इन्द्रों मुरुद्धिः सांविद्येन माध्यंदिने सर्वने वृत्रमंहुन्यन्माध्यंदिने

सर्वने मरुत्वतीयां गृह्यन्ते वार्त्रघ्ना एव ते यजंमानस्य गृह्यन्ते तस्यं वृत्रं ज्ञ्चष्ठ्रं ऋतवोऽमुह्यन्थ्स ऋंतुपात्रेणं मरुत्वतीयांनगृह्णात्ततो वै स ऋतून्प्राजांनाद्यदंतुपात्रेणं मरुत्वतीयां गृह्यन्तं ऋतूनाम्प्रज्ञात्ये वज्रं वा एतं यजंमानो भ्रातृंव्याय प्र हंरति यन्मंरुत्वतीया उदेव प्रंथमेनं (१५)

युच्छुति प्र हंरित द्वितीयेंन स्तृणुते तृतीयेनायुंधं वा एतद्यजंमानः सङ्स्कुंरुते यन्मंरुत्वतीया धनुंरेव प्रंथमो ज्या द्वितीय इषुंस्तृतीयः प्रत्येव प्रंथमेन धत्ते वि सृंजित द्वितीयेंन विध्यंति तृतीयेनेन्द्रों वृत्र हत्वा परः पर्वितंमगच्छ्दपाराधमिति मन्यंमानः स हरितोऽभव्थस एतान्मंरुत्वतीयांनात्मस्परंणानपश्यत्तानंगृह्णीत (१६)

प्राणमेव प्रंथमेनाँस्पृणुतापानं द्वितीयेनाऽऽत्मानं तृतीयेनात्मस्परं वा एते यजंमानस्य गृह्यन्ते यन्मंरुत्वतीयाँः प्राणमेव प्रंथमेनं स्पृणुतेऽपानं द्वितीयेनाऽऽत्मानं तृतीयेनेन्द्रों वृत्रमंहन्तं देवा अंब्रुवन्महान् वा अयमंभूद्यो वृत्रमवंधीदिति तन्मंहेन्द्रस्यं महेन्द्रत्वः स एतम्मांहेन्द्रमुंद्धारमुदंहरत वृत्रः हृत्वान्यासुं देवतास्विधे यन्माहेन्द्रो गृह्यतं उद्धारमेव तं यजंमान उद्धरते-ऽन्यासुं प्रजास्विधं शुक्रपात्रेणं गृह्णाति यजमानदेवत्यों वै मांहेन्द्रस्तेजः शुक्तो यन्मांहेन्द्रः शुंक्रपात्रेणं गृह्णाति यजंमान एव तेजों दधाति॥ (१७) प्रथमेनांगृह्णीत देवतांस्वृष्टाविर्शतिश्च॥

رج. ا

अदितिः पुत्रकांमा साध्येभ्यों देवेभ्यों ब्रह्मौदनमंपचत्तस्यां उच्छेषंणमददुस्तत्प्राश्जाथ्सा रेतोंऽधत्त तस्यैं चत्वारं आदित्या अंजायन्त सा द्वितीयंमपचथ्सामंन्यतोच्छेषंणान्म इमेंऽज्ञत यदग्रें प्राशिष्यामीतो मे वसीया सो जनिष्यन्त इति साग्रे प्राश्जाथ्सा रेतोंऽधत्त तस्यै व्यृद्धमाण्डमंजायत् सादित्येभ्यं एव (१८)

तृतीयंमपच्द्रोगांय म इदः श्रान्तमस्त्वित् तैंऽब्रुवन्वरं वृणामहै योऽतो जायांता अस्माक् स एकोंऽसद्यौंऽस्य प्रजायामुध्यांता अस्माक् म्भोगांय भवादिति ततो विवंस्वानादित्यों-ऽजायत् तस्य वा इयं प्रजा यन्मंनुष्यौंस्तास्वेकं एवर्द्धो यो यजंते स देवानाम्भोगांय भवति देवा वै युज्ञात् (१९)

रुद्रम्नतरांयुन्थ्स आंदित्यान्नवार्त्रमत् ते द्विंदेवृत्यांन्प्रापंद्यन्त् तात्र प्रति प्रायंच्छ्नतस्मादिष् वध्यं प्रपंत्रं न प्रति प्र यंच्छन्ति तस्मांद्विदेवृत्येभ्य आदित्यो निर्गृह्यते यदुच्छेषंणादजांयन्त् तस्मांदुच्छेषंणाद्गृह्यते तिस्भिंर्ऋग्भिर्गृह्णाति माता पिता पुत्रस्तदेव तन्मिंथुनमुल्बं गर्भो जरायु तदेव तत् (२०)

मिथुनम्प्शवो वा एते यदांदित्य ऊर्ग्दिषे दुध्ना मध्यतः श्रीणात्यूर्जमेव पंशूनाम्मध्यतो देधाति शृतातुङ्क्येन मध्यत्वाय तस्मादामा पुक्कं दुंहे पुशवो वा एते यदांदित्यः पंरिश्रित्यं गृह्णाति प्रतिरुध्यैवास्में पुशून्गृंह्णाति पुशवो वा एते यदांदित्य एष रुद्रो यदग्निः पंरिश्रित्यं गृह्णाति रुद्रादेव पशूनन्तर्दथाति (२१)

पृष वै विवंस्वानादित्यो यदुंपा श्युसवंनः स पृतमेव सोंमपीथं पिरं शय आ तृंतीयसवनाद्विवंस्व आदित्येष तें सोमपीथ इत्यांह् विवंस्वन्तमेवाऽऽदित्य सोंमपीथेन समर्धयित या दिव्या वृष्टिस्तयां त्वा श्रीणामीति वृष्टिंकामस्य श्रीणीयाद्वृष्टिंमेवावं रुन्धे यदि ताजक्प्रस्कन्देद्वर्षुंकः पूर्जन्यः स्याद्यदि चिरमवंर्षुको न सांदयत्यसंन्नाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते नानु वषद्वरोति यदंनुवषद्व्याद्वद्रं प्रजा अन्ववंसृजेन्न हुत्वान्वींक्षेत् यदन्वीक्षेत् चक्षुंरस्य प्रमायंक स्यात्तस्मान्नान्वीक्ष्यः॥ (२२)

पृव युजाश्रायु तदेव तदन्तर्वशित न समिविश्यातिश्वा ———[६]
अन्तर्याम्पात्रेणं सावित्रमां प्रयणाद्गृह्णाति प्रजापंतिर्वा एष
यदां प्रयणः प्रजानां प्रजनंनाय न सांदयत्यसंत्राद्धि प्रजाः
प्रजायन्ते नानु वषंद्वरोति यदंनुवषद्भुर्याद्भुद्धं प्रजा अन्ववंसृजेदेष
वै गांयत्रो देवानां यथ्संवितेष गांयत्रिये लोके गृह्यते यदां प्रयणो
यदंन्तर्यामपात्रेणं सावित्रमां प्रयणाद्गृह्णाति स्वादेवेनं योनेर्निर्गृह्णाति
विश्वें (२३)

देवास्तृतीय सर्वनं नोदंयच्छुन्ते संवितारं प्रातः सवनभाग ध

सन्तं तृतीयसवनम्भि पर्यणयन्ततो वै ते तृतीय् सर्वनमुदंयच्छुन्यत्तं सांवित्रो गृह्यते तृतीयंस्य सर्वनस्योद्यंत्ये सवितृपात्रेणं वैश्वदेवं कुलशांह्रह्णाति वैश्वदेवयों वे प्रजा वैश्वदेवः कुलशंः सविता प्रमुवानांमीशे यथ्संवितृपात्रेणं वैश्वदेवं कुलशांह्रह्णाति सवितृप्रंसूत एवास्मैं प्रजाः प्र (२४)

जन्यति सोमं सोमंम्भि गृंह्णाति रेतं एव तद्दंधाति सुशर्मांसि सुप्रतिष्ठान इत्यांह सोमं हि सोमंमभिगृह्णाति प्रतिष्ठित्या एतस्मिन्वा अपि ग्रहें मनुष्येंभ्यो देवेभ्यः पितृभ्यः क्रियते सुशर्मांसि सुप्रतिष्ठान इत्यांह मनुष्येंभ्य एवेतेनं करोति बृहदित्यांह देवेभ्यं एवेतेनं करोति नम् इत्यांह पितृभ्यं एवेतेनं करोत्येतावंतीर्वे देवतास्ताभ्यं एवेन् सर्वांभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वंभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्यांह वैश्वदेवो ह्येषः॥ (२५)

प्राणो वा एष यदुंपा १ शुर्यादुंपा १ शुपात्रेणं प्रथमश्चौत्तमश्च ग्रहौं गृह्येते प्राणमेवानुं प्रयन्ति प्राणमनूद्यंन्ति प्रजापंतिर्वा एष यदांग्रयणः प्राण उपा १ शुण प्रतीः प्रजाः प्र जनयन्ति

विश्वे प्र पितृभ्यं पुवैतेनं करोत्येकान्नविरंशतिश्चं॥

यदुंपा श्रिपात्रेणं पालीवृतमाँग्रयणाद्गृह्णाति प्रजानां प्रजननाय तस्माँत्प्राणं प्रजा अनु प्र जांयन्ते देवा वा इतइंतः पत्नीः सुवर्गम् (२६) लोकमंजिगा रसन्ते सुंवर्गं लोकं न प्राजानन्त एतम्पाँ बीवतमंपश् ततो वै ते सुंवर्गं लोकम्प्राजानन् यत्पाँ बीवतो गृह्यते सुवर्गस्यं लोकस्य प्रज्ञाँत्यै स सोमो नातिष्ठत स्त्रीभ्यो गृह्यमांणस्तं घृतं

वर्जं कृत्वाघ्नन्तं निरिन्द्रियं भूतमंगृह्यन्तस्माध्स्रियो निरिन्द्रिया अदांयादीरपि पापात्पु १ स उपिस्ततरम् (२७) वदन्ति यद् घृतेनं पान्नीवत १ श्रीणाति वर्ज्रेणैवैनं वर्शे कृत्वा

गृंह्णात्युपयामगृंहीतोऽसीत्यांहेयं वा उपयामस्तस्मादिमां प्रजा अनु प्र जांयन्ते बृह्स्पतिंसुतस्य त इत्यांह ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मैं प्रजाः प्र जंनयतीन्दो इत्यांह रेतो वा इन्दू

रेते एवं तहंधातीन्द्रियांव इति (२८) आह् प्रजा वा इंन्द्रियं प्रजा एवास्मै प्र जंनयत्यग्ना(३) इत्यांहाग्निर्वे रेतोधाः पत्नीव इत्यांह मिथुनत्वायं सुजूर्देवेन त्वष्ट्रा

सोमं पिबेत्यांह त्वष्टा वै पंशूनां मिथुनानार रूपकृद्रूपमेव पृशुषुं द्याति देवा वै त्वष्टांरमजिघारसम्बस्य पत्नीः प्रापंद्यत् तं न प्रति प्रायंच्छन्तस्मादपि (२९)

दधाति द्वा व त्वष्टारमाजघारस्-श्स पत्नाः प्रापद्यत् त न प्रात् प्रायंच्छुन्तस्मादिपं (२९) वध्यं प्रपंत्रं न प्रति प्र यंच्छन्ति तस्मात्पात्नीवृते त्वष्ट्रेऽपि

गृह्यते न सांदयत्यसंत्राद्धि प्रजाः प्रजायंन्ते नानु वषंद्वरोति यदंनुवषद्भुर्याद्रुद्धं प्रजा अन्ववंसृजेद्यन्नानुंवषद्भुर्यादशाँन्तम्ग्रीथ्सोमंम्भ

वर्षद्भरोति न रुद्रं प्रजा अन्ववसृजतिं शान्तम्ग्रीथ्सोमंम्भक्षयत्यग्रीन्नेष्टुं

सींद (३०)

पश्चमः प्रश्नः

नेष्टः पत्नींमुदान्येत्यांहाग्नीदेव नेष्टंिर रेतो दर्धाति नेष्टा पत्नियामुद्गात्रा सं ख्यांपयित प्रजापंतिर्वा एष यदुंद्गाता प्रजानां प्रजनंनायाप उप प्र वंर्तयित रेतं एव तिथ्संश्वत्यूरुणोप प्र वंर्तयत्यूरुणा हि रेतंः सिच्यते नम्नंकृत्योरुमुप प्र वंर्तयित यदा हि नुग्न ऊरुर्भवृत्यथं मिथुनी भंवतोऽथ रेतः सिच्यतेऽथं प्रजाः प्र जांयन्ते॥ (३१)

इन्द्रों वृत्रमंहन्तस्यं शीर्षकपालमुदौं ज्ञथ्स द्रोणकल्शों-ऽभवत्तस्माथ्सोम्ः समस्रवथ्स हारियोजनों ऽभवत्तं व्यंचिकिथ्सञ्ज्ञहवान् मा हौषा(३) मिति सों ऽमन्यत् यद्धोष्याम्यामः हौष्यामि यन्न होष्यामि यज्ञवेशसं केरिष्यामीति तमिध्रियत् होतुः सौं ऽग्निरंब्रवीन्न मय्यामः हौष्यसीति तं धानाभिरश्रीणात् (३२)

पर्नीः सुवर्गमुपंस्तितरमिन्द्रियाव् इत्यपिं सीद मिथुन्यष्टौ चं॥______[८]

तर शृतं भूतमंजुहोद्यद्धानाभिर्हारियोजन श्रीणातिं शृतत्वायं शृतमेवैनं भूतं जुंहोति बह्वीभिः श्रीणात्येतावंतीरेवास्यामुष्मिं होके कांमदुषां भवन्त्यथो खल्वांहुरेता वा इन्द्रंस्य पृश्जयः कामदुषा यद्धांरियोजनीरिति तस्मां द्वह्वीभिः श्रीणीयाद ख्सामे वा इन्द्रंस्य हरीं सोम्पानो तयोः परि्धयं आधानं यदप्रंहृत्य परि्धी अंहुयादन्तरांधानाभ्याम् (३३)

घासम्प्र यंच्छेत्प्रहृत्यं परिधीञ्जंहोति निरांधानाभ्यामेव

घासम्प्र यंच्छत्युन्नेता जुंहोति यातयामेव होतर्ह्याध्वर्यः

स्वगाकृतो यदेध्वर्युर्जुहुयाद्यथा विम्रुं पुनर्युनिक्तं ताहग्व

तच्छीर्षत्रंधिनिधायं जुहोति शीर्षतो हि स समभंवद्विक्रम्यं जुहोति विक्रम्य हीन्द्रों वृत्रमहन्थ्समृंद्धौ पृशवो वै हारियोजनीर्यथ्संमि एनम्प्शवों भुअन्त उपं तिष्ठेर्न्यन्न संम्भिन्द्याद्बहवं एनम्पशवोऽभुंअन्त उपं तिष्ठेरन्मनंसा सम्बांधत उभयंं करोति बहवं एवैनंम्पुशवों भुअन्त उपं तिष्ठन्त उन्नेतर्युपहविमेच्छन्ते य

अश्रीणादुन्तरांधानाभ्यामल्पाः स्थापयन्ति॥———[९] ग्रहान् वा अनुं प्रजाः पुशवः प्र जांयन्त उपा श्यन्तर्यामावंजावयं शुक्रामुन्थिनौ पुरुषा ऋतुग्रहानेकशफा आदित्यग्रहं गावं

पुव तत्रे सोमपीथस्तम्वावं रुन्धत उत्तरवेद्यां नि वंपति पृशवो वा उत्तरवेदिः पृशवों हारियोज्नीः पृशुष्वेव पृशून्प्रतिष्ठापयन्ति॥ (३५)

आदित्यग्रहो भूयिष्ठाभिर्ऋग्भिर्गृह्यते तस्माद्गावः पशूनां भूयिष्ठा यत्रिरुंपा रशुर हस्तेन विगृह्णाति तस्माद्दौ त्रीनजा जनयत्यथावंयो भूयंसीः पिता वा एष यदाँग्रयुणः पुत्रः कुलशो यदाँग्रयुण उंपुदस्यैंत्कुलशौद्गृह्णीयाद्यथां पिता (३६)

पुत्रं क्षित उपधावंति ताहगेव तद्यत्कलशं उपदस्येदाग्रयणाद्गृह्णीय पुत्रः पितरं क्षित उपधावंति ताहगेव तदात्मा वा एष यज्ञस्य

यदाँ प्रयूणो यद्गहों वा कुलशों वोपूदस्येंदा प्रयूणा हुं ह्वीयादात्मने एवाधि यज्ञं निष्केरोत्यविज्ञातो वा एष गृंह्यते यदाँ प्रयूणः स्थाल्या गृह्वाति वाय्व्येन जुहोति तस्मौत (३७)

गर्भेणाविज्ञातेन ब्रह्महावंभृथमवं यन्ति परौ स्थालीरस्यन्त्युद्वांयुव

हरन्ति तस्माध्यियं जातां पराँस्यन्त्युत्पुमार्ससः हरन्ति यत्पुंरोरुचमाह् यथा वस्यंस आहरंति ताद्दगेव तद्यद्वहं गृह्णाति यथा वस्यंस आहत्य प्राहं ताद्दगेव तद्यध्यादयंति यथा वस्यंस उपनिधायांपुक्रामंति ताद्दगेव तद्यद्वै यज्ञस्य साम्ना यजुंषा क्रियते शिथिलं तद्यद्वचा तद्दृढं पुरस्तांदुपयामा यजुंषा गृह्यन्त उपरिष्टादुपयामा ऋचा यज्ञस्य धृत्यै॥ (३८)

पर्या पिता तस्मांदपुकामंति ताहरोव तहादुष्टादंश च। [१०]
प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि
प्रयुज्यन्तेऽमुमेव तैर्लोकम्भि जयति परांडिःव ह्यांसौ लोको यानि
पर्नः पराज्यन्ते इसमेव तैर्लोकम्भि ज्याति प्रतंःप्रचरित हांग्रं

प्रयुज्यन्ते उमुम्ब तेलाकमाम जयात् पराङ्व ह्यसा लाका यान् पुनः प्रयुज्यन्ते इमम्ब तैर्लोकम्भि जंयति पुनःपुनरिव ह्यंयं लोकः प्रान्यानि पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनानि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषंधयः परां भवन्ति यानि पुनः (३९) प्रयुज्यन्ते तान्यन्वोषंधयः पुन्रा भंवन्ति प्रान्यानि

पात्राणि युज्यन्ते नान्यानि यानि पराचीनांनि प्रयुज्यन्ते तान्यन्वारुण्याः पृशवोऽरंण्यमपं यन्ति यानि पुनेः प्रयुज्यन्ते तान्यनुं ग्राम्याः पृशवो ग्रामंमुपावंयन्ति यो वै ग्रहांणां निदानुं वेदं निदानंवान्भवृत्याज्यमित्युक्थं तद्वै ग्रहांणां निदानुं यदुंपार्शु शर्सति तत् (४०)

उपा १ श्वन्तर्या मयो यंदु चैस्ति दितेरेषां ग्रहांणा मेतद्वै ग्रहांणां निदानं य एवं वेदं निदानं वान्भवित् यो वै ग्रहांणां मिथुनं वेद् प्र प्रजयां पृश्विमिर्यु नैर्जायते स्थाली भिर्न्ये ग्रहां गृह्यन्तें वाय्व्यैर्न्य एतद्वै ग्रहांणां मिथुनं य एवं वेद् प्र प्रजयां पृश्विमिर्यु नैर्जायत् इन्द्रस्त्वष्टुः सोमंमभी षहांपि बुथ्स विष्व इं (४१)

व्यांच्छ्रिथ्स आत्मन्नारमंणं नाविन्द्थ्स एतानंनुसव्नं पुंरोडाशांनपश्यत्तां निरंवपत्तैर्वे स आत्मन्नारमंणमकुरुत् तस्मादनुसव्नं पुंरोडाशा निर्रुप्यन्ते तस्मादनुसव्नं पुंरोडाशांनां प्राश्नीयादात्मन्नेवारमंणं कुरुते नैन् सोमोऽति पवते ब्रह्मवादिनो वदन्ति नर्चा न यज्ञुंषा पङ्किराँप्यतेऽथ् किं यज्ञस्यं पाङ्कृत्वमिति धानाः कर्म्भः परिवापः पुरोडाशः पयस्यां तेनं पङ्किराँप्यते तद्यज्ञस्यं पाङ्कृत्वम्॥ (४२)

भृवन्ति यानि पुनः शश्सीति तद्विष्विङ्कश्चित्र्यंश च॥—————[१९]

सुबुगांय यहाँक्षिणानि समिष्टयुज्र्रध्यंवभृथयुज्र्रिष् स्प्येनं प्रजापंतिरेकादृशिनीमिन्द्रः पत्निया प्रन्ति देवा वा इन्द्रियं देवा वा अदाँभ्ये देवा वे प्रवाहुंक्युजापंतिर्देवेभ्यः स रिरिचानः पोडशुधेकांदश॥[१२]सुबुगांय

यजित प्रजाः सोम्पेनं गृही्यात्प्रत्यश्चं गृही्यात्प्रजां पृश्त्रिचंत्वारिश्शत्॥४३॥ सुवृर्गाय् वर्ष्णस्य रूपश् समृंद्धो॥

पञ्चमः प्रश्नः 15

This PDF was downloaded from $\mbox{\sc http://stotrasamhita.}$ github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/